

آیا واقعا امام حسین حجش را نیمه تمام گذاشت؟!

امام علیه السلام در مقام انجام دادن اعمال حج نبوده است تا بخواهد برای سفر به کربلا حج خود را کنار بگذارد و نیمه تمام آنرا رها کند ...

امام علیه السلام در مقام انجام دادن اعمال حج نبوده است تا بخواهد برای سفر به کربلا حج خود را کنار بگذارد و نیمه تمام آنرا رها کند ضمن اینکه هیچ کس مجاز نیست عمل حج را نیمه تمام رها کند و اگر کسی احرام ببندد بر او واجب است تا پایان کار اعمال را انجام دهد به جمله زیر دقت کنید:

"امام حسین علیه السلام حجش را نیمه تمام گذاشت و به جای کوچ به سرزمین عرفات عازم کربلا شد"

بارها این جمله را از مداحان و منبری ها شنیده ایم گاهی هم گفته میشود امام حسین (ع) از عرفات راهی کربلا شد ، برخی هم که بی دقتی بیشتری دارند امام (ع) را از منا راهی کربلا کرده اند.

انگیزه گویندگان این سخن بیان اهمیت قیام امام (ع) و ایجاد رقت قلب در مستمعین است تا بتوانند اشک آنان را در بیاورند.

متأسفانه این سخن از تهمت‌های ناروایی است که عده ای برای رونق کار خودشان به امام حسین (ع) می زنند . برای وضوح مطلب ابتدا به نقل دو فرع فقهی و یک مطلب تاریخی می پردازم :

1- حج تمتع متشکل از دو عمل عمره و حج است و عمره آن باید در ماه‌های حج که عبارتند از شوال ، ذی قعدة و ذی حجة انجام شود و زمان حج تمتع مشخص و از نهم ذی حجه است.

2- عمره در سایر ماه‌های سال عمره ی مفرده نامیده میشود و نمیتوان با آن حج انجام داد.

3- امام حسین (ع) در اواخر ماه رجب سال 60 هجری قمری از مدینه حرکت و چون ورود به مکه بدون احرام مشروع نیست اوایل ماه شعبان همان سال بعد از حدود پنج روز راه پیمائی به مکه رسید و هنگام ورود به مکه عمره مفرده انجام داد.

اکنون به بیان چند نکته که بطلان سخن مداحان و منبری ها را روشن میکند می پردازم .

الف- با توجه به اینکه سفر امام (ع) در ماه‌های حج نبوده است همانطور که بیان گردید بدون تردید هنگام ورود به مکه که در ماه شعبان بوده است امام (ع) عمره مفرده انجام داده و به اتفاق فقهاء با عمره مفرده نمی توان حج گذارد.

ب- در هیچ جای تاریخ ثبت نشده است که در ماه‌های حج امام مجدداً به جحفه یا سایر مواقیت رفته و با بستن احرام ، عمره تمتع انجام داده است و یا اینکه امام برای حج احرام بسته و آنرا به عمره تبدیل کرده است و اساساً دلیلی هم برای این کار وجود نداشته چون تفاوت انجام مناسک حج با عمره مفرده 4 روز است و این مدت چنان تأثیری نداشته است که امام بخواهد حج را تبدیل به عمره نماید و هرچه سریعتر به سوی کربلا برود.

ج- با توجه به دعوت جمع کثیری از مردم کوفه از امام (ع) برای سفر به این منطقه و پذیرفتن امامت و رهبری مسلمانان ، امام تصمیم به اجابت تقاضای آنان گرفت ولی برای اطمینان از این دعوت و بررسی صحت و سقم آن پسر عموی خود مسلم بن عقیل را به کوفه فرستاد و او نیز طی پیامی دعوت مردم را تأیید و از امام خواست هرچه زودتر به کوفه برود بنابراین قبل از فرارسیدن موسم حج امام تصمیم به خروج از مکه و قصد سفر به عراق داشته است و این مطلب در وصیت امام به برادرش محمد حنفیه هنگام خروج از مدینه نیز دیده میشود بخشی از وصی امام (ع) به شرح زیر است:

من برای تفریح ، تفرج ، استکبار ، فساد و ظلم خارج نمیشوم بلکه برای اصلاح امت جدم خارج میشوم و تصمیم دارم امر به معروف و نهی از منکر کنم و سیره جدم رسول الله (ص) و پدرم علی (ع) را احیاء کنم

د- علت خروج امام (ع) از مکه در هشتم ذی حجة این بود که نامه مسلم در آن ایام به امام رسید از طرفی در همین زمان عده زیادی برای انجام مناسک حج به مکه آمده بودند و بهترین زمان برای آغاز این سفر مهم و سرنوشت ساز هشتم ذی حجه بود تا اطلاع رسانی

صحیح از اهداف این سفر صورت گیرد لذا امام روز هفتم ذی حجه با خطبه ای غرّاً آغاز سفر و هدف مهم آنرا به اطلاع مردم رسانید و روز هشتم ذی حجه از مکه خارج شد بخشی از خطبه امام (ع) به شرح زیر بود:

مرگ برای فرزندان آدم همانند گردن بند بر گردن دختران جوان است ، اشتیاق من برای دیدار پدر وجدّم و رفتگان خاندان همانند اشتیاق یعقوب برای دیدار یوسف است گویا می بینیم در جائی که برای کشتنم مقرر شده گرگها بند بند مرا از هم جدا میکنند و فرار از ان نیست و بر بلاهای او صابریم و او اجر ما را کامل خواهد کرد پس کسی که حاضر است ایثار کند وجانش را در این راه بدهد و با ما بیاید بداند که من فردا حرکت میکنم ان شاء الله .

ه- اهمیت قیام امام (ع) درهدف آن است که در کلمات امام بخوبی به آن اشاره شده و زمان حرکت میتوانند آنرا برجسته نماید و مردم را به تفکر وا دارد و جای خالی ایشان در سرزمینهای عرفات و منا میتواند مردم را به اندوه فرو برد و این پرسش را در ذهن آنان ایجاد کند که چرا اقدام به این سفر کرد بنا بر این زمان سفر در استفاده مطلوب برای بیان هدف آن مفید است وبه قدر کافی این مطلب روشن هست تا نیاز به اضافه کردن پیرایه هائی که نه تنها مفید نیست بلکه پرسشهای نا صحیحی در ذهن مردم ایجاد میکند نباشد.

نتیجه گیری

از آنچه گذشت روشن میشود که امام علیه السلام درمقام انجام دادن اعمال حج نبوده است تا بخواهد برای سفر به کربلا حج خود را کنار بگذارد و نیمه تمام آنرا رها کند ضمن اینکه هیچ کس مجاز نیست عمل حج را نیمه تمام رها کند و اگر کسی احرام ببندد بر او واجب است تا پایان کار اعمال را انجام دهد و تنها در موارد خاصی هست که میشود حج را تبدیل به عمره کرد که در مورد امام حسین سالبه به انتفاء موضوع است و برای بیان اهمیت قیام امام حسین(ع) نیاز به دروغ پردازی نیست بلکه بیان حقیقت همیشه با وجدان های پاک سازگار تر است و اگر واقعیات قیام عاشورا همانطور که بوده بیان شود مردم بیشتر تحت تاثیر قرار خواهند گرفت .